

відчуття особистої відповідальності щодо чергових виборів Президента України, їх голос дуже важливий, більше того – він визначає майбуття України, адже молодь є основним носієм змін у суспільстві. Такий метод заохочення спрямований на корекцію тенденції свідомого нехтування молодими громадянами виборів у державі.

Розглянувши особливості правового інфантилізму, його природу та закономірності виникнення можна дійти до висновку: високий рівень правосвідомості, законослухняності громадян нерозривно пов'язаний із глибинною роботою над корекцією деформацій та стереотипів щодо усвідомлення права серед українського суспільства.

Список використаних джерел

1. Максименко С. Д. Юридична психологія: підручник/ С. Д. Максименко, В. С. Медведєв. – Київ: Видавничий дім «Слово», 2018. – 448 с.

2. Герасіна Л.М., Погрібіна В.П. Позиція правового інфантилізму як деформація правосвідомості українського соціуму. Вісник Національного університету «Юридична академія України ім. Я. Мудрого» № 2 (29) 2016. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/pozitsiya-pravovogo-infantilizmu-yak-deformatsiya-pravosvidomosti-ukrayinskogo-sotsiumu.pdf>.

3. Пінська О.С. Деформація правової свідомості та її класифікація ISSN № 1727 – 1584. Право і безпека. 2011 № 1 (38). URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Pib_2011_1_12.pdf.

Йогансен Карина Дмитрівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра навчально-наукового інституту № 3 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: науковий співробітник наукової лабораторії з проблем психологічного забезпечення та психофізіологічних досліджень Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук ***Малоголова О. О.***

ПРАВОВА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЯК ДЕТЕРМІНАНТА ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ПІДЛІТКОВОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Головним показником правової культури особистості є правомірна поведінка громадян, як основа функціонування цивілізованого суспільства. Формування правомірної поведінки залежить від соціальних, правових, психологічних та інших факторів впливу, під дією яких особа обирає найбільш прийнятний для неї спосіб задоволення власних потреб. Разом з включенням до системи соціальних відносин, оволодінням суспільною культурою, людиною, в

процесі правової соціалізації, долучається також й до оволодіння правовими відносинами.

Варто погодитися з науковцями В. Головченко, А. Потьомкіним, які розглядають правову соціалізацію як «процес, завдяки якому люди вчаться думати і вести себе відповідно до засвоєння та активного відтворення соціально-правового досвіду, набутого в умовах спілкування з іншими людьми і суспільством в цілому, а також різних видів суспільно-правової дійсності» [1, с. 103]. Слід зазначити, що дефекти соціалізації в тому числі правової, зумовлюють поведінкові відхилення та протиправну поведінку.

На сьогоднішній день, на жаль, актуальною проблемою сучасного суспільства залишається такий негативно-соціальний феномен, як підліткова злочинність.

Як відомо, найважливішими інститутами правової соціалізації в цьому віці виступає сім'я, школа, друзі. Інститути соціалізації – це оточення людини, що впливає на процес залучення особистості до соціальних зв'язків, системи норм та цінностей. Байдужість батьків, поганий вплив однолітків, проблеми в школі, повна відсутність контролю дисципліни з боку дорослих у неповнолітніх слугують серйозними факторами у формуванні протиправних установок та дезадаптації.

Слід зазначити, що витоки соціальної дезадаптації особистості знаходяться у ранній юності і у підлітковому періоді життя індивіда, пов'язані з несформованістю у особистості соціально позитивних способів самоствердження. Трагедія людини - з юних років відчувати себе приреченим бути невдахою, здатним вчиняти лише негативні дії. Основними соціальними потребами людини виступають її самоповага та визнання в суспільстві.

Якщо особистість завжди почуває себе «чужою», невідповідною загальним вимогам середовища, вона починає протистояти їм. Референтними для неї виявляються асоціальні групи, в яких особа знаходить можливості для самоствердження. Ця негативна соціальна ідентифікація породжує у особи нові, асоціальні орієнтації і критерії власної поведінки [1, с. 121].

На цьому наголошує відомий письменник Ф.М.Достоевський: «Злочинець, що повстав на суспільство, ненавидить його і майже завжди вважає себе правим, а його винуватим» [2, с. 368].

Таким чином до найбільш значущих криміногенних умов злочинності неповнолітніх можна віднести безпритульність, безконтрольність, сімейне неблагополуччя, безробіття, низький матеріальний достаток, слабкість ранньої профілактики, вплив поганого оточення, тобто майже виключно соціальні чинники.

В силу вікових особливостей неповнолітні більшою мірою, ніж дорослі, схильні до криміногенних впливів з боку різноманітних негативних явищ.

Відтак, для зниження рівня злочинності неповнолітніх слід докладати всіх зусиль щодо усунення причин та умов, які визначають формування протиправних установок, дезадаптації, девіантної поведінки тощо. Для того, щоб людина поводи́ла себе правомірно, вона повинна на ранніх етапах розвитку прийняти базові соціальні цінності, засвоїти основні норми і способи правомірної поведінки, які в свою чергу повинні виходити із сім'ї, близького оточення, школи. Лише на цій основі у молодих хлопців і дівчат можуть бути сформовані позитивні уявлення та оцінки щодо правомірної, соціально прийнятної поведінки.

Список використаних джерел

1. Єнікєєв М.І. Основи загальної та юридичної психології: підручник / за ред. М.І. Єнікєєв. М.: Юрист, 1997. 631 с.
2. Дефекти правової соціалізації. URL: <http://um.co.ua/11/11-4/11-49753.html>.

Ліпінська Крістіна Ігорівна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 3
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: старший науковий
співробітник наукової лабораторії з
проблем психологічного забезпечення та
психофізіологічних досліджень Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук *Галустян О. А.*

ОСОБЛИВОСТІ СТАНУ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ

На сучасному етапі розвитку нашої держави проблема збереження і зміцнення здоров'я студентської молоді належить до найбільш актуальних питань. Останнім часом в Україні спостерігається стійка тенденція до погіршення стану здоров'я молоді, відхилення у стані здоров'я визначаються медиками майже у 90% студентів, серед яких більше половини мають незадовільний фізичний стан [1].

Європейська кредитно-модульна трансферна система (ECTS), прийнята у вищих навчальних закладах України, висуває достатньо високі вимоги до студентів, які розпочали своє навчання у вузі [8, с. 62]. Адаптація студента до умов навчання у виші являє собою складний багаторівневий соціально-психологічний процес і супроводжується значним напруженням компенсаторно-приспосувальних систем організму. Встановлено, що перехід до нових соціальних умов, особливо у перші роки навчання, викликає активну мобілізацію, а потім виснаження психічних і фізичних резервів організму студентів, приводить до погіршення стану здоров'я [6, с. 18; 7, с. 48].